4.

ദീർഘിപ്പിക്കൽ مدّ

അറബിഅക്ഷരങ്ങളെ ദീർഘിപ്പിച്ച് ഉച്ചരിക്കുന്നതിനാണ് മദ്ദ് مدّ എന്നു പറയുന്നത്. ഒരക്ഷരത്തോടൊപ്പം അലിഫ്, വാവ്, യാഅ് എന്നിവ ചേർക്കുകയാണ് മദ്ദിൻെറ രൂപം. ഉദാഹരണമായി ന എന്ന അക്ഷരത്തോടൊപ്പം അലിഫ് ചേർന്നാൽ നാ എന്നുച്ചരിക്കണം. അത് അറബിയിൽ എഴുതുന്നത് ഈ രൂപത്തിലാകുന്നു. نَا = ا +نَ . ഇങ്ങനെയുള്ള എല്ലാ അക്ഷരങ്ങളെയും രണ്ട് അക്ഷരം ഉച്ചരിക്കുന്ന സമയം ദീർഘിപ്പിക്കണം. ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് വ, യ എന്നീ ദീർഘചിഹ്നങ്ങൾ വന്നാലും ചെയ്യേണ്ടത്. അലിഫ്, വാ, യാ أ، و ، ى എന്നിവ അറബിഅക്ഷരങ്ങളെ ദീർഘിപ്പിക്കുന്നതിനുള്ള ചിഹ്നങ്ങളാകുന്നു. ഇവ ഫത്ഹിനുശേഷം അലിഫും ഉമ്മിനു ശേഷം വാവും കസ്റിനു ശേഷം യാഉമാണ് യഥാക്രമം ഉപയോഗിക്കേണ്ടത്. ഇവയെ സാധാരണ ദീർഘങ്ങൾ എന്നു പറയുന്നു. ഈ അക്ഷരങ്ങളെ മറന്നുപോകാതിരിക്കാൻ نُوحِيهَا എന്ന പദം ഓർത്താൽ മതി. ഉദാഹരണം: ها = ا + هـ നാ حي =ي + ح നീ نو = و + ن . ഈ വാക്കിൽ സാധാരണ മദ്ദിൻെറ ഓരോ ചിഹ്നവും വന്നിട്ടുണ്ട്. അവയെ രണ്ട് അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യമെങ്കിലും നല്കി നീട്ടേണ്ടതാകുന്നു.

മദ്ദ് പ്രധാനമായും രണ്ട് തരമാണ്. മദ്ദ് അസ്വ്ലി, മദ്ദ് ഫർഇ എന്നിവയാണവ.

1. മദ്ദ് അസ്വ്ലി (സാധാരണ ദൈർഘ്യം) مدّ أصلي

മദ്ദ് അസ്വ്ലിയെ മദ്ദ് അത്ത്വബീഈ എന്നും പറയുന്നു. അതായത്, സാധാരണ ദീർഘമാണ് അതുകൊണ്ട് അർഥമാക്കുന്നത്. മദ്ദ് അസ്വ്ലിയനുസരിച്ച് അക്ഷരങ്ങൾക്ക് രണ്ട് അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം നല്കണം.

വാക്കുകൾക്കിടയിൽ ഹ, വ എന്നിവ ചേർന്നുവരികയാണ് മറ്റൊരു രൂപം. അക്ഷരങ്ങൾക്കിടയിൽ و،ي എന്നീ ചെറിയ അക്ഷരങ്ങളല്ലാതെ അവിടെ മദ്ദിൻെറ പ്രത്യക്ഷത്തിലുള്ള ചിഹ്നങ്ങളൊന്നും കാണാൻ സാധിക്കുകയില്ല. ഉദാഹ: لَهُ و – مَا فِيهِ ي. ഇവയെ അതായത്, വ യ എന്നിവയെ രണ്ട് അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം നല്കി നീട്ടി പാരായണം ചെയ്യണം.

2. മദ്ദ് ഫർഈ(സാധാരണത്തെക്കാൾ കൂടിയത്) مد فرعي

സാധാരണത്തെക്കാൾ ദൈർഘ്യം കൂടിയതാണിത്. രണ്ട് സന്ദർഭങ്ങളിലാണ് ഇത് ഉണ്ടാകുന്നത്.

1. മദ്ദക്ഷരത്തിനു ശേഷം همزة വരിക. ഉദാഹരണം: ملائكة ، سيئ، يبوء
2. മദ്ദക്ഷരത്തിന് ശേഷം സുകൂൻ വരിക. ഉദാഹരണം: الحاقّة

ഏതവസ്ഥയിലും ആറ് അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം അവയ്ക്ക് നല്കി പാരായണം ചെയ്യണം.

മദ്ദ് ഫർഈയെ 6 വിഭാഗമാക്കി തിരിക്കാം. അവയിൽ ഓരോന്നിനെയും ലളിതമായി പരിചയപ്പെടുത്തട്ടെ.

1. മദ്ദ് മുത്വസിൽ

ചില മദ്ദക്ഷരത്തിന് ശേഷം ഹംസ വരിക. ഇത്തരം സന്ദർഭങ്ങളിൽ ഈ അക്ഷരങ്ങൾക്ക് ആറ് അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം നല്കണം. ഉദാ: صَآخة، الٓمٓ، ءَآلْنَ പോലുള്ളവ. ഇതുപോലെയാകുന്നു ചില സൂറ കളുടെ തുടക്കത്തിലുള്ള അക്ഷരങ്ങളുടെ ഉച്ചാരണവും. سين، نون، قاف، صاد، عين، لام، ميم، كاف എന്നിവ ഉദാഹരണം. ഇവയെ ആറ് അറ്റങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യമെങ്കിലും നല്കി പാരായണം ചെയ്യണം.

2. മദ്ദ് മുൻഫസിൽ

ഒരു വാക്കിൻെറ അവസാനത്തിൽ മദ്ദിൻെറ അക്ഷരം വരികയും തൊട്ടടുത്ത വാക്കിൻെറ ആദ്യത്തിൽ ഹംസ വരികയും ചെയ്താൽ അഞ്ച് അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം നല്കണം. ഉദാഹരണം:

بِمَا أُنْزِلَ، قَالُوا آمَنَّا، يَا أَيُّهَا

3. മദ്ദുൽ ബദൽ

മദ്ദിൻെറ ചിഹ്നങ്ങളായ വ, യ എന്നിവക്ക് മുമ്പായി ഹംസ همزة ചേർന്നു വരികയും പ്രസ്തുത മദ്ദക്ഷരത്തിന് ശേഷം همزة യോ സുകൂനോ വരാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുകയാണതിൻെറ അടയാളം. അത്തരം അക്ഷരങ്ങളെ നാല് അക്ഷരസമയം ദീർഘിപ്പിച്ചു ഉച്ചരിക്കണം. ഉദാഹരണം. ءامَنُوا، ءامن، أوتو

4. മദ്ദ് ലീൻ المد اللين

ഒരു അക്ഷരത്തിൽ യ – വ (ي – و) ഇവയിൽ ഏതെങ്കിലും ഒന്ന് സുകൂനായി വരികയും അതിനു തൊട്ട് മുമ്പുള്ള അക്ഷരത്തിന് ഫത്ഹ് ആവുകയും ശേഷമുള്ളത് വിരാമത്തിനായി സുകൂനാവുകയും ചെയ്യുകയാണ് ഇതിൻെറ ലക്ഷണം. ഉദാ- الصَّيْفْ، بَيْتْ، قُرَيْشْ.

രണ്ട് മുതൽ അക്ഷരദൈർഘ്യമാണ് അവയിലെ മദ്ദക്ഷരങ്ങൾക്ക് നല്കേണ്ടത്. ആ അക്ഷരങ്ങൾ സുകൂനോടു കൂടിയുള്ളവയായിരിക്കും. മേൽപറഞ്ഞ ഉദാഹരണത്തിലെ യ എന്നക്ഷരമാണ് മദ്ദിൻെറത്. അവയ്ക്ക് രണ്ട് മുതൽ നാല് അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം നല്കേണ്ടത്. മറ്റൊരു ഉദാഹരണമാണ് خَوْفْ، مَوْتْ، صَوْتْ എന്നിവ. ഇവയിലെ വാവിനും രണ്ട് മുതൽ നാല് അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം നല്കണം. അതുപോലെ جَنَّتَان ، عَلِيم എന്നീ ഉദാഹരണങ്ങളും ശ്രദ്ധിക്കുക.

5. മദ്ദ് അൽആരിദ് مد العارض

വിരാമത്തിനുവേണ്ടി പുതുതായി സുകൂനാവുകയാണ് അതുകൊണ്ടുദ്ദേശിക്കുന്നത്. ഉദാഹരണം: جَنَّتَان، عَلِيم، عَلِيم ، يُؤْمِنُون ഇവയിലെ മദ്ദക്ഷരങ്ങളായ ألف، ياء ، واو എന്നിവയെ ആറ് അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം നല്കി പാരായണം ചെയ്യണം.

6. മദ്ദ് അൽലാസിം مد اللازم

മദ്ദ് അറ്ററത്തിനു ശേഷം അസ്‌ലിയായ സുകൂനോടു കൂടി ഒരു അതേ അക്ഷരം വരികയാണ് അതിൻെറ അടയാളം. അതായത്, മദ്ദക്ഷരത്തിനു ശേഷം അതേ അക്ഷരം സുകൂനോടു കൂടി വരിക. ഉദാഹരണം: آلْآنَ . ഇതിലെ അലിഫിനെ മൂന്ന് മുതൽ ആറ് വരെ അക്ഷരങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം നല്കി നീട്ടൽ നിർബന്ധമാണ്.

അതുപോലെ മദ്ദിനുള്ള ഹംസക്ക് ശേഷം ശദ്ദത്തോടു കൂടിയ അക്ഷരം വരികയാണ് മറ്റൊരു രീതി. ഉദാഹരണം: الْحَاقَّة، الصَّآخَّة . ഇവയെ ആറ് അറ്ററങ്ങളുടെ ദൈർഘ്യം നല്കി ഉച്ചരിക്കണം.

ആയതുകൾ അവസാനിക്കുന്നതിനു മുമ്പുള്ള മദ്ദിനെയും ഈവിധത്തിൽ വേണം ഉച്ചരിക്കുവാൻ. تُكَذِّبَان، خَاسِرِين ، مُفْلِحُون ، يُقِنُون എന്നിവ ഉദാഹരണം.

അലിഫുകളുടെ നീട്ടൽ

പദത്തിൻെറ അവസാനം എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിലും ഏഴ് സ്ഥലങ്ങളിൽ അലിഫ് നീട്ടാതെ പാരായണം ചെയ്യണം. ഉദാഹരണം: فإن كانتا اثنتين ഇത് പാരായണം ചെയ്യുമ്പോൾ ഫഇൻ കാനതഥ്നതൈനി എന്ന് അലിഫിനെ ദീർഘമാക്കാതെ പാരായണം ചെയ്യണം. മറ്റു സ്ഥലങ്ങൾ ഇവയാകുന്നു:

ലാകിന്ന ഹുവല്ലാഹു		لَكِنَّا هُوَ اللهُ (سورة الكهف)
വതളുന്നൂന ബില്ലാഹിള്ളുനൂനഹുനാലിക		وَتَظُنُّونَ بِاللهِ الظُّنُونَا هُنَالِكَ (الأحزاب)
വഅത്വഅ്നർറസൂല വഖാലൂ		وَأَطَعْنَا الرَّسُولَا وَقَالُوا (الأحزاب)
ഫഅദല്ലൂനസ്സബീല		فَأَضَلُّونَا السَّبِيلَا (الأحزاب)

കാനത് ഖവാരീറ ഖവാരീറ		كَانَتْ قَوَارِيرَا ، قَوَارِيرَ مِن فضَّةٍ (الدهر)
ഇന്നാ അഅ്തദ്നാലിൽ കാഫിരീന സലാസില വഅഗ്ലാലൻ വസഈറാ		إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَلَاسِلَا وَأَغْلَالاً وسَعِيرًا (الدهر)

അതുപോലെ മദ്ദിനുള്ള വാവിനെ ദീർഘിപ്പിക്കാതെ പാരായണം ചെയ്യേണ്ട സ്ഥലങ്ങളുമുണ്ട്. ഉദാഹരണം:

ലസ്വാലുൽ ജഹീം		لَصَالُوا الجَحِيم (المطففين)
വംതാസുൽ യൗമ		وَامْتَازُوا الْيَوْمَ (يس)
വലാ തസുബ്ബുല്ലദീന		وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ (انعام)